

Propuneri 2020

*Mereu în mișcare,
dar niciodată deznădăcinați*

În septembrie, am luat parte la o nouă etapă a „pelerinajului nostru, al încrederii pe Pământ” în orașul Cape Town. Africa de Sud este o țară impresionantă și frumoasă; acum 25 de ani a arătat întregii lumi puterea protestelor împotriva *apartheid*-ului și a tranziției non-violente, chiar dacă țara este încă rănită de adâncă ruptură dintre grupurile etnice.

În acest context, ospitalitatea oferită de către cele 1000 de familii care și-au deschis ușile pentru a primi tinerii participanți a fost deja un semn. Acești tineri au pornit la drum pentru a întâmpina creștini provenind din alte grupuri etnice și confesionale. Fie ca și noi, asemeni lor, să găsim curajul de a ne îndrepta unii către alții și de a ne primi unii pe alții, oriunde trăim!

Să pornim la drum! Aceasta este o chemare pentru zilele noastre. Să nu lăsăm deznădejdea să ne stăpânească, ci mai degrabă să identificăm multitudinea semnelor unei noi vieți, care se găsesc pretutindeni în jurul nostru. Să fim atenți la noile inițiative, chiar dacă ele nu sunt întotdeauna clar conturate, ci mai degrabă provizorii: putem găsi soluții în timp ce mergem mai departe.

Cu ocazia întâlnirii noastre europene din Wrocław, am ales ca titlu al „Propunerilor 2020” o expresie inspirată din viața unei poloneze, Urszula Ledochowska – o sfântă între mărturisitorii lui Hristos și un cetățean al Europei înaintea timpurilor sale! Vorbind despre viața sa, cineva a spus: „Mereu în mișcare, dar niciodată deșradăcinată”.

Noi am mai fost în Wrocław acum treizeci de ani, în decembrie 1989, când Polonia a găzduit prima întâlnire europeană de la est de Cortina de Fier. În timp ce Zidul Berlinului cădea, entuziasmul unei libertăți redescoperite a umplut mințile și inimile oamenilor. De atunci lumea s-a schimbat: am mare încredere că generația tânără va deschide și alte căi ale libertății și justiției pentru timpurile noastre.

În viață și în credință suntem mereu pelerini, uneori chiar străini pe pământ. În momente de încercare sau de bucurie, să ne amintim că Dumnezeu este fidel și ne cheamă să ne îndeplinim îndatoririle; Dumnezeu deja pregătește un viitor al păcii.

f. Abis

În căutarea adevărului

În 2019, Comunitatea noastră din Taizé a trecut printr-un proces dificil de căutare a adevărului cu privire la acuzații de agresiuni sexuale care implicau frați din comunitatea noastră. Pentru a continua pe această cale a adevărului, ne dorim ca totul să iasă la lumină și ca oamenii să se exprime liber și deschis.

Găsiți mai multe informații pe www.taize.fr/protection

1. Mereu în mișcare...

...gata să pornești la drum din nou

Zis-a Domnul către Avram: „Ieși din pământul tău, din neamul tău și din casa tatălui tău și vino în pământul pe care ți-l voi arăta Eu.” (Facere 12, 1)

Prin credință răspundem unei chemări de a porni la drum, amintindu-ne că un nou început este mereu posibil, fie dacă lucrurile merg bine, sau dacă suntem confrunțați cu dificultăți care par insurmontabile.

În primele capitole ale Bibliei întâlnim povestea vocației unui om, pe nume Avraam, chemat să lase totul în urmă și să pornească la drum, fără a ști încotro se îndrepta. Împreună cu soția lui, Sara, au devenit călători, pelerini, încredințați că Dumnezeu le va arăta calea.

Odată ajunși în pământurile pe care Dumnezeu le-a dat lor, Avraam și Sara vor sta de atunci înaintea în corturi, ca și cum ar fi fost mereu pregătiți să plece mai departe. Dar în final, încercările lor au devenit o binecuvântare: Avraam și Sara au descoperit ceea ce nu ar fi reușit să descopere niciodată stând acasă.

Biblia este caracterizată de către această dinamică: pornești la drum și te îndrepti către un viitor pregătit de Dumnezeu. Căderea poate fi plină de capcane – când poporul lui Dumnezeu părăsește Egiptul, rătăcește în deșert timp de 40 de ani.

Și Însuși Dumnezeu devine pelerin, conducându-Și și călătorind alături de poporul Său: „Iată, Eu sunt cu tine și te voi păzi în orice cale vei merge”. (Facere 28, 15)

Conducându-Și poporul prin deșert, Dumnezeu îi învață să Îi asculte vocea și deschide posibilități nebănuite înaintea lor.

• *Citiți sau recitiți, singuri sau împreună cu alții, câteva istorisiri biblice în care Dumnezeu ne cheamă să pornim la drum:*

Facere 28, 10-15, Ieșire 13, 17-22, Psalmul 125 (126), Isaia 43, 1-2,

Matei 2, 12-23, Luca 10, 1-9, Faptele Apostolilor 11, 19-26

2. Mereu în mișcare...

...pe deplin prezenți pentru cei care ne înconjoară

„Și ieșind din corabie, Iisus a văzut mulțime mare și I S-a făcut milă de ei, căci erau ca niște oi fără păstor” (Marcu 6, 34)

Hristos Se arată ca un pelerin care „nu are unde să-Și plece capul” (Matei 8, 20). El a pornit la drum pentru a face cunoscută vestea cea bună: Dumnezeu S-a apropiat; El lucrează la schimbarea lumii. Și Dumnezeu ne cheamă să luăm parte la această lucrare de reînnoire pentru familia umană.

Prin viața Sa, Iisus Hristos ne-a arătat de unde să începem: prin a fi atenți cu cei neputincioși și cu cei mai vulnerabili. Dacă Hristos poate fi atât de atent cu alții, acest fapt este pentru că El este adânc ancorat în Dumnezeu. În oricare moment din viața Sa, El S-a lăsat condus de Duhul Sfânt.

Prin venirea Sa în lume, Hristos Și-a asumat condiția noastră umană în totalitate. Prin moartea Sa pe Cruce, El a suferit până la final arătându-și credința totală în Dumnezeu și în noi. Prin Învierea Sa, Hristos a devenit martorul noului început pe care Dumnezeu îl dă omenirii din iubirea Sa.

Descumpăniți în fața atât de multei violențe și umilințe, mulți oameni se simt străini pe acest pământ. Urmându-L pe Hristos, creștinii se încred în Dumnezeu, ceea ce îi ajută să nu se adâncească în nepăsare, ci să fie anorați în realitate, fiind dedicați și în solidaritate cu ceilalți.

În secolul al II-lea, într-o scrisoare cu autor necunoscut se spunea despre creștini: „Locuiesc în țările în care s-au născut, dar ca străinii; iau parte la toate ca cetățeni, dar pe toate le rabdă ca străini”. (Epistola către Diognet)

- *Să căutăm o îndatorire concretă care să ne ajute să exprimăm prin viețile noastre atenția lui Hristos către cei mai săraci.*
- *În colaborare cu Bisericile locale, să ne întâlnim, în mod regulat, pentru rugăciunea comună centrată pe Cruce și pe Învierea lui Hristos.*

3. Mereu în mișcare...

... alături de cei înstrăinați

De se va așeza vreun străin în pământul vostru, să nu-l strâmtorați. Străinul, care s-a așezat la voi, să fie pentru voi ca și băștinașul vostru; să-l iubiți ca pe voi înșivă, că și voi ați fost străini în pământul Egiptului. (Levitic 19, 33-34)

Peste tot în lume, femei, bărbați și copii sunt forțați să își părăsească pământurile natale sau decid să plece în alte părți pentru a-și găsi un viitor. Motivația lor este mai puternică decât toate barierele care se ridică înaintea lor.

Cu toții ne dorim ca particularitățile proprii noastre culturi să fie păstrate, dar oare a-i primi pe alții nu este unul dintre cele mai frumoase daruri umane? Desigur, sosirea străinilor ridică probleme serioase. Fluxul migranților trebuie gestionat corect, dar deși acest lucru ar putea crea dificultăți, el poate fi și o oportunitate.

Se poate întâmpla ca, trăind uneori timp de generații, în același oraș, cartier sau sat, oamenii să rămână străini unii față de alții. De asemenea, pot să existe neînțelegeri profunde chiar și între oamenii care aparțin aceleiași culturi. Astfel, putem să încercăm să venim în întâmpinarea celor care nu au aceleași priorități sau convingeri ca noi?

Pornind către ceilalți, fie că aceștia vin de departe sau că locuiesc alături de noi fără a ști unii de alții, vom putea, fără îndoială, să înțelegem mai bine faptul că ei gândesc altfel decât noi.

- *Hai-deți să nu ne mulțumim cu informații abstracte și cu statistici, ci să ne facem timp pentru a cunoaște situația unui migrant, sau a unei familii care s-a mutat aici din altă parte, să le ascultăm și să le înțelegem parcursul.*
- *Sunt tineri, chiar și printre cei care nu au lipsuri materiale, care par a nu aparține niciunui loc. Legăturile familiale sunt rupte, iar rezultatul poate fi o singurătate profundă și, uneori, invizibilă. Să încercăm să fim atenți cu ei, să pășim alături de oamenii care, chiar lângă noi, suferă într-un exil interior.*

4. Mereu în mișcare...

...ca parte a întregii Creații

*Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. [...] Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta.
(Psalmul 103/104)*

Confrunțați cu pericolele enorme care ne amenință minunata planetă, mulți oameni, tineri sau bătrâni, se simt neputincioși sau descurajați. Iar în anii care vor veni, dezastrele climatice vor forța din ce în ce mai mulți oameni să își părăsească locuințele.

Și totuși credința ne cheamă să ne opunem fatalismului și angoasei. La începutul Bibliei putem citi: „Și a luat Domnul Dumnezeu pe omul pe care-l făcuse și l-a pus în grădina cea din Eden, ca s-o lucreze și s-o păzească” (Facere 2, 15). Prin această istorisire poetică, Biblia ne subliniază faptul că, în munca de creație a lui Dumnezeu, noi am primit o responsabilitate aparte, cea de a avea grijă de Pământ, și de a-l conserva. Redescoperind că noi suntem parte integrată a Creației ne face viața mult mai umană.

Planeta noastră este un dar prețios de la Creator, pe care îl putem primi cu recunoștință și bucurie. Pământul este casa noastră comună, iar Dumnezeu ne cheamă să veghem asupra lui pentru binele tuturor creaturilor și al generațiilor care vor veni.

Vedem că apar o mulțime de inițiative cu privire la criza climatică. Ele influențează din ce în ce mai mult conștiința colectivă. Măsurile individuale nu mai sunt de ajuns, desigur. Dar acestea sunt o condiție indispensabilă pentru schimbare.

- *Fiecare dintre noi este invitat să acționeze la propriul său nivel: să ne revizuim modul de viață, să simplificăm ceea ce putem, să fim atenți la frumusețea Creației.*
- *Cu o privire asupra grijii pentru Creație, este posibilă o mărturisire comună a diferitelor confesiuni creștine. Nu constituie oare această problemă urgentă o chemare să ne unim în eforturi ecumenice? Câteva există deja: una dintre ele ar fi rețeaua „Bisericii verzi”, careia Taizé i s-a alăturat în 2019 (vezi www.taize.fr/eco).*

5. Mereu în mișcare...

...mereu ancorat în interior

Hristos a spus: „Tu însă, când te rogi, intră în camera ta și, închizând ușa, roagă-te Tatălui tău, Care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție.” (Matei 6, 6)

Precum „străini și călători pe pământ” (Evrei 11, 13), trebuie să ne găsim un loc unde să fim anorați în sinele nostru, pentru a putea fi noi înșine. Oare nu rugăciunea este locul acesta, în care putem fi anorați și în care să dialogăm prietenește cu Hristos?

Este adevărat: credința noastră în Hristos poate fi fragilă. Dar oare am putea găsi în Biserică o comunitate în care să ne putem baza unii pe alții, să ne putem împărtăși nesiguranțele și întrebările și în care să ne sprijinim unul pe altul în căutările noastre?

Întoarcerea constantă în această comuniune cu Dumnezeu ne dă o mare libertate. Prin iubirea Sa, Dumnezeu vrea să ne scoată din formele noastre individuale și colective de servitudine, ajutându-ne să scăpăm de toate lucrurile care ne zădărnicesc pașii.

Cum putem rămâne mereu în mișcare fără a fi vreodată dezrădăcinați? Ar putea fi, oare, prin a ne lăsa convinși în sinea noastră de faptul că Împărăția lui Dumnezeu începe deja să apară în interiorul și în jurul nostru?

Da, există un loc unde să odihnim inimile noastre. Este un fel de centru interior al gravitației în care, Hristos ne spune, „veți găsi odihnă sufletelor voastre” (Matei 11, 29).

*Și Duhul Sfânt, o suflare a bunătății, ne va călăuzi,
chiar și în întunericul nostru...*

Pelerinajul încrederii în 2020

La Taizé

În fiecare săptămână, pe tot parcursul anului

De duminică până duminică, întâlniri internaționale ale tinerilor. Rugăciuni comune, reflecții biblice, împărtășirea în grupuri mici de discuții și activități practice. Cei care doresc pot petrece o săptămână în liniște, cu introduceri biblice și cu dialoguri cu un frate sau o soră.

Săptămâna Mare și Paștele

de duminică, 5 aprilie, până luni, 13 aprilie

Mergând alături de Hristos, zi după zi, prin împărtășirea rugăciunilor din Săptămâna Mare și a slujbei din zorii zilei de Paște, în comunitate.

Întâlnirea de prietenie dintre tinerii creștini și musulmani

de miercuri, 8 iulie, până duminică, 12 iulie

Pornind la drum pentru a ne cunoaște unii pe alții, pentru a trăi ca frați și surori și pentru a lucra împreună.

Săptămâna de reflecție pentru tinerii cu vârsta între 18 și 35

de duminică, 23 august, până duminică, 30 august

Meditație biblică la finalul fiecărei rugăciuni de dimineață, ateliere conduse de oameni din diferite țări, împărtășiri în grupuri mici de discuții, reflecție asupra angajamentelor concrete.

Întâlnire europeană a tinerilor din Torino

de luni, 28 decembrie, 2020, până vineri, 1 ianuarie, 2021

Cea de-a 43-a Întâlnirea europeană va avea loc în Torino, Italia.

Pelerinaj în Țara Sfântă

de duminică, 21 februarie, până duminică, 28 februarie, 2021

Ascultându-i pe cei care trăiesc în Țara Sfântă, mai ales pe tinerii creștini. Întâlniri cu diferitele comunități creștine și cu reprezentanții altor religii. Rugăciune în principalele locuri din Țara Sfântă.

Pentru detalii despre aceste evenimente:

www.taize.fr   @taize